

Gospel for Votive Mass of the Most Holy Eucharist

3

Luke 24:13–35

Tonus Antiquior

D

óminus vobíscum. R. Et cum spí-ritu tu-o.

V. Lécti-o Sancti Evangé-li-i secúndum Lucam. R. Glóri-a tibi, Dómine.

E

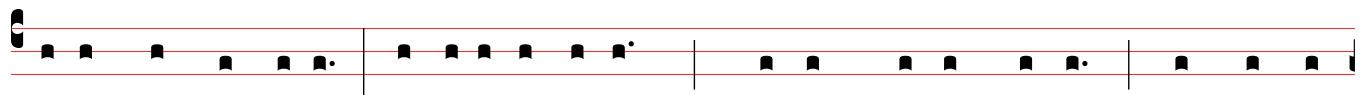
cce du-o ex dis-ípulis Iesu ibant ipsa di-e prima sábba-ti in cas-

téllum, quod erat in spá-ti-o stadi-órum sexagínta ab Ierúsalem nómi-

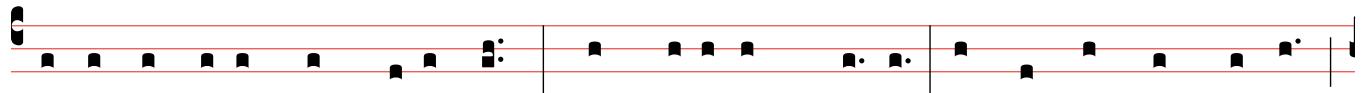
ne Emma-us. Et ipsi loquebántur ad ínvicem de his ómnibus quæ ac-

cíderant. Et factum est, dum fabularéntur et secum quærerent, et ipse

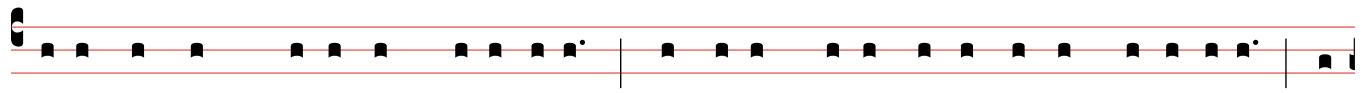
Iesus appropínquans ibat cum illis: ócu-li autem illórum tenebántur, ne

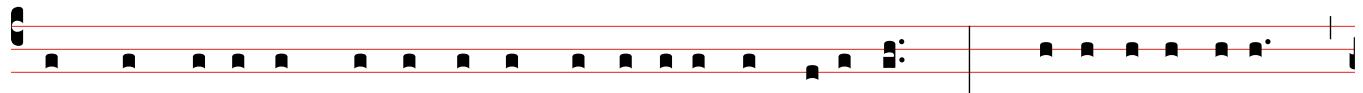
e-um agnóscerent. Et a-it ad illos: « Qui sunt hi sermónes, quos confér-

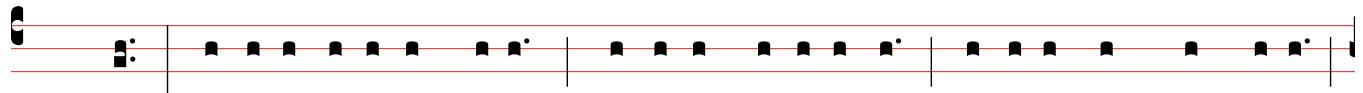
ris ad ínvicem ambulántes? » Et stetérunt tristes. Et respóndens unus,

cu-i nomen Clé-opas, dixit e-i: « Tu solus peregrínus es in Ierúsalem, et

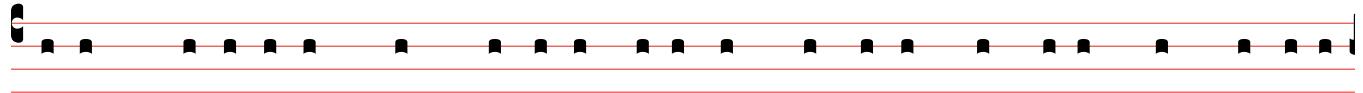
non cognovísti quæ facta sunt in i-li-a his di-ébus? » Quibus ille dixit:

« Quæ? » Et illi dixérunt e-i: « De Iesu Nazaréno, qui fu-it vir prophéta,

potens in ópere et sermóne coram De-o et omni pópulo; et quómodo

e-um tradidérunt summi sacerdótes et príncipes nostri in damna-ti-ó-

nem mortis et cruci-fixérunt e-um. Nos autem sperabámus qui-a ipse es-

set redemptúrus Isra-el; at nunc super hæc ómni-a térti-a di-es est hódi-

e quod hæc facta sunt. Sed et mu-lí-eres quædam ex nostris terru-érunt
nos; quæ ante lucem fu-érunt ad monuméntum et, non invénto córpore
eius, venérunt dicéntes se ét-i-am vi-si-ónem angelórum vidíssse, qui
dicunt e-um vívere. Et abi-érunt quidam ex nostris ad monuméntum
et i-ta invenérunt sicut mu-lí-eres dixérunt, ipsum vero non vidérunt ».

Et ipse dixit ad e-os: « O stulti et tardi corde ad credéndum in ómnibus quæ locúti sunt prophétæ! Nonne hæc opórtu-it pa-ti Christum, et intráre in glóri-am su-am? » Et incípi-ens a Mó-yse et ómnibus prophé-tis interpretabátur illis in ómnibus Scriptúris, quæ de ipso erant.

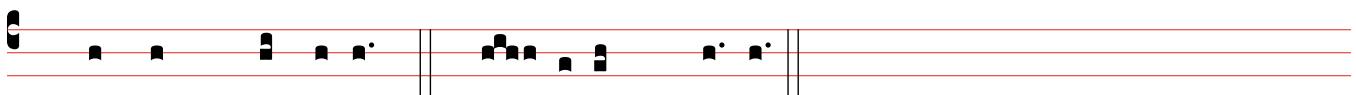
Et appropinquavérunt castélo quo ibant, et ipse se finxit lóngi-us ire, et
co-egérunt illum dicéntes: « Mane nobiscum, quoni-am advesperáscit,
et inclináta est iam di-es ». Et intrávit ut manéret cum illis. Et factum
est, dum recúmberet cum illis, accépit panem et benedíxit ac fregit,
et porrigébat illis. Et apérти sunt ócu-li e-órum et cognovérunt e-um;
et ipse evánu-it ab e-is. Et dixérunt ad ívicem: « Nonne cor nostrum
ardens erat in nobis dum loquerétur nobis in vi-a, et aperíret nobis
Scriptúras? » Et surgéntes e-ádem hora regréssi sunt in Ierúsalem, et in-
venérunt congregátos Undecim et e-os qui cum ipsis erant, dicéntes:

« Surréxit Dóminus vere et appáru-it Simoni ». Et ipsi narrábant quæ

gesta erant in vi-a, et quómodo cognovérunt e-um in fracti-óne panis.

V. Verbum Dómini. **R.** Laus tibi, Christe.